

Milí bratia a sestry,

Hovorí sa lepšie **raz vidieť ako stokrát počuť**. Toto konštatovanie nás môže spontánne napadnúť v súvislosti s apoštolom Tomášom, ktorého zvykneme označovať aj **neveriaci Tomáš**. Ako je to však s Tomášovou neverou? **Naozaj bol až taký neveriaci?**

Pozrime sa preto bližšie na postavu Tomáša. Evanjelium 2. veľkonočnej nedele opisuje ako sa Pán Ježiš po svojom zmŕtvychvstaní zjavil učeníkom, ale Tomáš medzi nimi nebol. Keď sa potom o tom dopytal zareagoval známym výrokom: **Ak neuvidím, neuverím**. Čo bolo príčinou takého postoja? Na kvality Ježišovho apoštola by sme čakali inú odpoveď. Jeho reakcii však predchádzalo tvrdenie učeníkov: **"Videli sme Pána."** To konštatovanie jeho spolubratov podstatným spôsobom vysvetľuje celú situáciu.

Problém nemusel byť len v Tomášovi. Zdá sa totiž, že on nepochyboval o tom, či Ježiš naozaj vstal z mŕtvych. On pochyboval predovšetkým o tom, či ho apoštol naozaj aj videli. Oni tvrdia: "Videli sme Pána". On im však neverí. Prečo? Ich svedectvo bolo nedôveryhodné. Apoštoli síce videli vzkrieseného Ježiša ale **ich správanie vôbec nesvedčilo o tom, že ho naozaj videli**. Ak ste ho videli, prečo sedíte plní strachu za zamknutými dverami, prečo nejdete túto správu, že Ježiš vstal z mŕtvych, ohlasovať celému svetu? Prečo ten, koho ste videli živého neovplyvnil a nezmenil váš život?" Tak ako ste sa báli židov pred Ježišovým umučeníím, bojíte sa rovnako aj po jeho zmŕtvychvstaní. Tak ako ste sa skrývali predtým, skrývate sa aj teraz, keď hrob je prázdny.

Tomáš inými slovami povedal apoštolom v podstate toto: **"Je mi ľúto, priatelia, ale neverím vám. Chcem ho vidieť aj ja sám. Na svoje vlastné oči. Chcem vidieť jeho rany. Chcem sa dotknúť jeho boku. Vám však neverím. Ak tu naozaj bol a ak vám dal svojho Ducha a poslal vás do sveta odpúšťať hriechy, potom prečo ste ešte tu? Prečo tu stále ešte sedíte? Prečo teda nejdete?"**

Tomáš reprezentuje všetkých tých, ktorí pri pohľade na život kresťanov, majú **problém uveriť v Boha**. Hovoríte, že vstal z mŕtvych, slávite obrady, pekne spievate, ale neveríme vám. Vôbec sa totiž podľa toho nesprávate. Vaše skutky hovoria niečo úplne iné. Túto výčitku musíme brať vážne, lebo je mnohokrát **pravdivá**. Najmä mladí ľudia sú veľmi **alergickí a kritickí** na naše pokrytectvo. Hovoríme zbožné náboženské frázy, ale svet nám neverí.

Ak by niekto z vonku prišiel do našich kresťanských spoločenstiev, aké vzťahy by tam našiel. Možno by bol prekvapený skutočnosťou, ako si kresťanmi navzájom závidia, ako sa ohovárajú, ako sa hnevajú medzi sebou. Zrejme by pokrútil hlavou a povedal: **"ďakujem neprosím"**.

Máhatmá Gándhí raz na adresu kresťanov povedal: **Mám rád vášho Krista, ale nemám rád vás kresťanov.** Vy kresťania ste totiž úplne iný ako váš Kristus.

Postava apoštola Tomáša nám ukazuje aj ďalšiu dôležitú skutočnosť týkajúcu sa viery. Je to otvorenosť pre prijatie viery. Aj keď Tomáš priamo neveril, bol však pre vieru otvorený. Mal svoje dôvody, ktoré mu bránili uveriť, ale bol ochotný zmeniť svoj postoj, ak ho presvedčí sila osobnej skúsenosti. Ide o základný predpoklad pre prijatie viery. Ak je niekto vopred rozhodnutý, že nechce veriť, nepomôžu žiadne argumenty. **Veriacim, či neveriacim sa človek nerodí, ale takým sa stáva.** S tými, čo vopred odmietajú hľadanie pravdy, je zbytočne diskutovať o Bohu. Lepšie o nich hovoriť Bohu, ako s nimi o Bohu. **Najväčšou prekážkou pre prijatie viery je pyšné srdce. Ak si je človek je istý sám sebou.** Ak si myslí, že vie, ako to je, tam nie je možný žiaden rozhovor o Bohu.

Je pekné, že Kristus ma zmysel pre naše pochybnosti a prichádza opäť, aby sa Tomáš presvedčil. Nasleduje krásne a úprimné vyznanie "**Pán môj a Boh môj**".

A Čo presvedčilo Tomáša, aby uveril? Boli to Ježišove rany. Kristus sa za svoje rany nehanbí. Oni sú dôkazom hodnovernosti. My sa často za svoje slabosti hanbíme, alebo **nechceme o nich hovoriť**. Ale iba Kristus s ranami je autentický. Bez rán nikoho nepresvedčíme. Prebodnuté ruky a nohy sú znakom Kristovej identity. Sú prejavom skutočnej lásky a milosrdenstva. Hovorí sa že sv. Martinovi sa **prisnil diabol** v podobe Krista. Martin, preto nevedel, či ma dočinenia s diablom alebo Kristom. Pozrel sa na ruky a keď videl, že tam nie sú rany, vedel že je to diabol. On totiž neznesie rany. Náš zmŕtvychvstalý Kristus má totiž rany. Len vďaka ním Tomáš uveril.

Milí bratia a sestry, milí kresťania. Skutočnosť, že Ježiš vstal z mŕtvych, nech **penikne naše životy**. Aby všetci, ktorí nás stretnú mohli vďaka nám uveriť, že zmŕtvychvstalý Kristus je naším Pánom. A všetkým, ktorí sú na ceste hľadania prajem úprimné a otvorené Tomášove srdce.